

Mravenec

Mravenčí listy

7/2020

Tento měsíc nikdo
neslaví narozeniny.

Svátek také neslaví
nikdo.

Vážení čtenáři, náš měsíčník Mravenčí listy vás může informovat o významných dnech, které se slaví v naší republice, a také po celém světě. Tyto dny v měsíci červenci jsou například tyto:

2. 7. Světový den UFO

Světový den UFO nepřípadl na 2.července náhodou, váže se k němu příběh odehraný roku 1947. Kdy farmář William Mac Brazel na ranči Foster se svým synem našel po velikém úderu do země, který slyšel předchozí den, úlomky neznámého kovu, plechu či pásky. Do dnes není známé, co to přesně bylo, armádní vědci se domnívají, že to byl létající talíř – UFO - čili neidentifikovatelný předmět.

5. 7. Mezinárodní den objetí zdarma

Mezinárodní den objetí zdarma, který je v angličtině znám pod pojmenováním Free hugs, je dnem kdy se po celém světě lidé na ulici objímají. Tato tradice se začala rozvíjet i u nás v ČR. Tomuto dni dal vzniknout Juan Mann, který při příletu do Sydney na letišti viděl, jak se všichni objímají a vítají se svými blízkými, ale on se neměl s kým obejmout. Vyrobil si transparent s nápisem „Free hugs“ (objetí zdarma), postupně k němu začali chodit lidé a objímat ho.

Zdroj: Centrum.cz

5. 7. Cyril a Metoděj

Svatí Konstantin (Cyril) a Metoděj (označování někdy jako **Soluňští bratři, Apoštolové Slovanů** či **Slovanští věrozvěstové**) byli bratři ze Soluně, kteří v rámci své misie na Velké Moravě prosadili staroslověnštinu jako bohoslužebný jazyk, pro který

Konstantin vytvořil také písmo nazývané hlaholice. V roce 1981 je Jan Pavel II. prohlásil spolupatrony Evropy. Jsou také hlavními patrony Moravy. V Česku se slaví svátek Cyrila a Metoděje 5. července.

Svatý Konstantin (zvaný *Filozof*) (řecky *Κωνσταντίνος*, *Konstantinos*) (827, Soluň – 14. února 869, Řím) byl mladší než Metoděj. Patřil k nejvýznamnějším učencům své doby, byl vynikajícím teologem, řečníkem a polyglotem. Působil jako profesor filosofie v Konstantinopoli a úspěšně vedl několik zahraničních nábožensko-politických misí a mnoho teologických disputací. Několik let žil v klášteře společně se svým bratrem. V tomto období začala jejich společná činnost. Mnichem se stal až krátce před svou smrtí v Římě, kde vstoupil do klášteře a přijal řeholní jméno *Cyril* (místo jména Konstantin) (řecky *Κύριλλος*, *Kyriillos*; latinsky *Cyryllus*), které se stalo v průběhu staletí známějším.

Svatý Metoděj (řecky *Μεθόδιος*, *Methodios*; latinsky *Methodius*) (813, Soluň – 6. dubna 885, Velkomoravská říše) byl starším bratrem Konstantina. V mládí pracoval jako byzantský státní úředník. Během společného pobytu v klášteře s Konstantinem se stal patrně jeho nejbližším spolupracovníkem, se kterým se pak účastnil zahraničních cest ve službách Byzance. Po Konstantinově smrti se ujal vedení velkomoravské misie a završil jejich společné dílo, které hájil až do své smrti. Jedním z jeho největších úspěchů bylo zřízení moravsko-panonské arcidiecéze, v níž se stal prvním arcibiskupem.

6. 7. Jan Hus

Jan Hus (narozen kolem roku 1370 Husinec – 6. 7. 1415 Kostnice) byl římskokatolický kněz, český středověký náboženský myslitel, vysokoškolský pedagog, reformátor a kazatel. Hus byl, po Johnu Wycliffovi, jehož myšlenkami a argumentací byl inspirován, jedním z prvních reformátorů církve, který téměř o jedno století předběhl své následníky reformátory Luthera, Bezu, Kalvína a Zwingliho.

Od roku 1398 vyučoval na pražské univerzitě, a v letech 1409–1410 byl jejím rektorem. Ve svých náboženských pracích kritizoval mravní úpadek, v němž se ocitla katolická církev. Katolická církev ho označila za kacíře, jeho učení za herezi, a exkomunikovala jej (1411). Římský král Zikmund Lucemburský mu zaručil bezpečný příchod na kostnický koncil, aby se tam očistil ze všech nařčení. Byl však odsouzen jako kacíř, a následně byl vydán světské moci k upálení na hranici, když odmítl odvolat své učení.

V roce 1999 prohlásil papež Jan Pavel II., že lituje kruté

MRAVENČÍ LISTY č. 7/2020

smrti Jana Husa i následných obětí a rozdělení v českém národě a vyzval k usmíření a historickému hodnocení jeho osobnosti bez předsudků. Přes obecně rozšířené mínění však Jana Husa explicitně za reformátora církve neprohlásil, pouze konstatoval, že tzv. „husovská komise“ byla založena s cílem přesněji stanovit místo, jež Jan Hus zaujímá mezi těmi, kteří usilovali o reformu církve.

Zdroj: wikipedia
Edita Černá

6. 7. Světový den polibku

Světový den polibku připadá na stejný den jako Mezinárodní den objetí a zároveň je druhým svátkem pro zamilované po sv. Valentýnu. Polibek je pro nás zdravotně „důležitý“, neboť napomáhá ke snížení stresu, říká se, že při líbání se dokonce spalují kalorie, snižuje vysoký krevní tlak, a navíc je velice příjemný.

6. 7. Světový den Tibetu

Světový den Tibetu nám připomíná dobu okolo roku 1913, kdy byl Tibet nezávislým královstvím a jeho „hlavou“ byl Dalajláma, avšak po podepsání Sedmnáctibodové dohody v květnu roku 1953 se Tibet stal součástí Číny (Čínské lidově-demokratické republiky) a je tomu tak dodnes. I v dnešní době se Tibet snaží o obnovení svojí nezávislosti od Číny ale zatím bohužel marně.

9. 7. Světový den veterinárních lékařů

Světový den veterinárních lékařů se nezaměřuje jen na veterináře samotné, ale hlavním záměrem tohoto dne je seznámení lidí s prací

veterinárních lékařů, jak pomáhají zvířatům, našim mazlíčkům a také jak my sami můžeme zvířatům pomoci.

11. 7. Světový den populace

Roku 1987 byl na planetě Zemi zaznamenán přesný počet obyvatel a to 5 miliard přesně. Což byl jeden z prvních důvodů vzniku pro Světový den populace, dalšími důvody byly jevy populaci zasahující, například zemětřesení a jiné katastrofy a samozřejmě se tento den věnovaný nám lidem zaměřuje na růst a pokles úmrtnosti, počet zdravých a nemocných lidí a vývojových trendů populace jako celku i jejich dílčích částí.

14. 7. Mezinárodní den alternativ ke spalovnám

V České republice se nacházejí celkem 2 velké spalovny s nebezpečným odpadem, jedná se o spalovny ve městech Lysá nad Labem a Vyškov. Mezinárodní den alternativ ke spalovnám se rozšířil do přibližně 62 zemí po celém světě, přičemž jedinou známou výjimkou je Antarktida. Tento den poukazuje na problém se znečišťováním životního prostředí, zdraví škodlivé plyny vypouštěné do vzduchu jsou naprosto zbytečné. Některé plyny vznikají jen díky spalovnám. Tento den si prosadila mezinárodní síť GAIA.

20. 7. Mezinárodní den šachu

Šach neboli šachy je velmi oblíbená společenská desková hra, určená pro dva hráče. Jako jedna z mála deskových her jsou šachy celosvětově uznávány i jako sport. Pro velkou oblibu šachového sportu

byl pro jeho hráče a příznivce ustanoven právě dnešní den jako Mezinárodní den šachu.

1. 7.-31. 8. Letní prázdniny

Prázdniny na českých základních a středních školách

Druhy, délku a termíny školních prázdnin stanovuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vyhláškou.

Podle vyhlášky č. 16/2005 Sb., období školních prázdnin tvoří v současnosti podzimní prázdniny, vánoční prázdniny, pololetní prázdniny, jarní prázdniny, velikonoční prázdniny a letní prázdniny. Nejdelsí prázdniny jsou vždy letní prázdniny, nejdelsí mohou být (včetně víkendů) až 67 dnů dlouhé, nejkratší mohou být 62 dnů dlouhé.

Zdroj: Centrum.cz.

Tvorba a ostatní očima Mravence

Dovolená

Naše chráněné dílny Mravenec měly od 13.7. do 20.7. celozávodní dovolenou. Toho jsem využila a hned v pátek 10.7. jsem se odjela „dovolenkovat“ k tetě do Plzně. Cesta hodinu a půl rychlíkem uběhla, takže kolem půl deváté večer už jsme byli doma. Čekala na mne výborná večeře v podobě palačinek. Večer jsme se ještě dívali na televizi a povídali si, ale šla jsem brzo spát. Ráno říká strýc: „Dnes se u nás v poledne nevaří oběd.“ A to proto, že strejda spolu s tetou slavili padesát let od výročí svatby. To znamená, že slavili zlatou svatbu. Pěkně jsem se oblékla a šli jsme do centra Plzně na náměstí, kde jsme slavili v restauraci Republika. Vařili jenom staročeská jídla tak jsem si dala svíčkovou se šlehačkou a brusinkami. Tetě i strejdovi přinesl číšník na talíři slušnou malou půlku kuřete. Teta před tím ještě doma dostala krásnou kytici červených gerber. Když jsme šli přes náměstí zpátky, začínal v parku pořad pro gaye a lesbičky. Hrál živá hudba, ale muzikanti se teprve rozehrávali tak jsme šli domů. Za týden potom tam už podium nestálo, ale shlédli jsme výstavu krásných fotografií jedné romské fotografky. Domů do Plzně přijela také moje sestřenice z Prahy. Přijala jsem její pozvání, a tak jsme během týdne dovolené šly dvakrát na Slovany, kde je bazén a venku se dá krásně plavat, pěšky místo tramvají. Trochu jsem se i opálila. Třicet bazénů jako ona jsem však neuplavala, ale relaxovala jsem. Další dny jsme vyrazily s tetou na procházku

MRAVENČÍ LISTY č. 7/2020

kolem přehrady Valcha. Šly jsme lesem a podařilo se nám najít maliny, lesní jahody a nasbíraly jsme do krabičky i pár borůvek. Takže při návratu domů jsme měli borůvkový koktejl. Z hub jsme našly samé prašivky a jen jednoho klouzka. Po slunění u bazénu jsem další den vylezla na terasu a chytala jsem bronz. Chodila jsem brzo spát, a tak jsem mohla plna elánu vyrazit s tetou odpoledne na asi 10 km dlouhou túru do blízké obce Hradiště. Šly jsme lesem přes louky a kolem krásné řeky. Cestou jsme si nasbíraly višně a „špendlíky“ (druh švestek). Jeden den jsem se ujala práce v kuchyni a jak jsem se je naučila vařit na kroužku, tak jsem upekla k obědu koblížky. Poslední den dovolené jsme se strejdou vyrazili na švestky a teta upekla výborný koláč, takže jsem ho měla i na cestu domů.

Edita Černá

Léto v Mravenci

Už v minulém čísle jsme psali, že u nás v Mravenci probíhají nové aktivity – vaření, šití, geocaching, fotbal a musím ještě dodat, že jsme si my klienti pořídili kola a že jezdíme s panem asistentem Trubačem. Minule jsme se vydali po místní cyklostezce do obce Šlapany a ujeli jsme přes 15 km.

Musíme trénovat, protože v září se chystáme na několikadenní pobyt v chatkách ve Františkových Lázních spojených s cykloturistikou.

Plánujeme cestu do chráněné oblasti SOS, kde vyvěrají minerální vody a bublají bahenní sopky a těžila se rašelina. Potom chceme zavítat do Skalné (rodiště Pavla Nedvěda). Prohlédneme si opravený hrad a navštívíme

Nedvědovu hospodu. Také zavítáme na hrad Seeberg.

Také nejnověji chceme při aktivitách shlédnout všelijaké filmy: „S čerty nejsou žerty“, „Postřižiny“, „9 a ½ týdne“ a jiné. Dokonce jsme si jeden večer vyrazili na chebskou Krajinku do letního kina. Film se jmenoval „Poslední aristokratka“ a byl o vyřizování zděděného zámku v Čechách jednoho českoamerického šlechtice. Film byl zajímavě natočený.

Fotky z léta

Zdroj: Edita Černá, Zdeněk Kratochvíl

Oslavy

Při různých oslavách jako je masopust, Velikonoce, vznik České státnosti a jiné připravujeme společně s asistenty Chráněného bydlení a paní ředitelkou paní Plachou společenský den. To znamená, že připravujeme hody. V létě hrajeme různé soutěže. Například jsme loňské léto uspořádali takzvanou Mravenčí olympiádu. Soutěžili jsme v běhu, hodu na terč, fotbalu a stělbě ze vzduchovky. Tentokrát jsme oslavili konec opatření při koronaviru. Na rozvolnění jsme se na dvě skupiny. Někdo venku na ohništi připravoval v kotlíku výborný segedínský guláš.

Jiní připravovali pohoštění v podobě slaného a sladkého dezertu, grilovaných kuřecích paliček, několika druhů zmrzliny, meruňkového koláče a výborného nápoje z melounu.

Zdroj: pixabay.com

Karel Čapek

Šlápěje

“Nemyslíte, že třeba šel pozpátku ve svých vlastních šlápějích?” “Nesmysl,” zabručel komisař. “Když jde člověk pozpátku, dělá kratší kroky a jde víc rozkročmo, aby měl jistější rovnováhu; krom toho nezvedá nohy, takže by musel vrýt patami do sněhu celé rýhy. Do těch stop je šlápnuo jen jednou, pane. Vidíte přece, jak jsou ostré.” “Když teda se nevrátil,” naléhal tvrdošjně pan Rybka, “kam se ztratil?” “To je jeho věc,” bručel pan komisař. “Koukejte se, když nic neprovedl, tak my nemáme právo se plést do jeho věcí. To bychom museli mít na něho nějaké udání; pak ovšem zavedeme předběžné vyšetřování...” “Ale copak může člověk uprostřed ulice prostě zmizet?” hrozil se pan Rybka. “To musíte počkat, pane,” radil mu pokojně komisař. “Zmizel-li někdo, bude nám to za několik dní hlásit jeho rodina nebo kdo; no, a potom budeme po něm pátrat. Dokud ho nikdo nepohřešuje, tak s tím nemáme co dělat. To nejde.” V panu Rybkovi se počal zvedat temný hněv. “Promiňte,” prohlásil ostře, “ale já bych řekl, že policie by se měla tak trochu zajímat o to, když klidný chodec z ničeho nic zmizí uprostřed ulice!” “Ono se mu nic nestalo,” chlácholil ho pan Bartošek. “Vždyť tu není ani stopy po nějakém zápasu – Kdyby ho někdo přepadl nebo unesl, tak by tady muselo být naděláno šlápůt – Mně je líto, pane, ale já tu nemám proč zakročít.” “Ale, pane komisaři,” spráskl ruce pan Rybka, “tedy mně aspoň vysvětlíte... To přece je taková záhada...” “Je,” souhlasil pan Bartošek zamýšleně. “Nemáte ponětí, pane, co je na světě záhad. Každý barák, každá

rodina je záhada. Když jsem šel sem, tak támhle v tom domku zavzlykal mladý ženský hlas. Pane, záhady, to není naše věc. My jsme placeni za pořádek. Copak si myslíte, že my pátráme po nějakém zloději ze zvědavosti? Pane, my po něm pátráme, abychom ho zavřeli. Pořádek musí být.” 96 “Tak vidíte,” vyhrkl Pan Rybka. “A to přece uznáte, že není v pořádku, aby se někdo prostřed ulice... dejme tomu vznesl kolmo do vzduchu, ne?” “To záleží na výkladu,” mínil komisař. “On je policejní předpis, že je-li nebezpečí pádu z větší výše, má být ten člověk přivázán. Na to je v první řadě napomenutí a potom pokuta. – Jestli se ten pán vznesl jen tak samovolně do vzduchu, tak by ho ovšem měl strážník napomenout, aby si připnul ochranný pás; ale on tu asi strážník nebyl,” řekl omluvně. “To by tu byly po něm šlápěje. Ostatně třeba se ten pán vzdálil jiným způsobem, ne?” “Ale jakým?” děl honem pan Rybka. Komisař Bartošek potřásl hlavou: “Těžko říci. Třeba nějaké nanebevzetí, nebo Jakubův žebřík,” řekl neurčitě. “Nanebevzetí by se snad mohlo považovat za únos, kdyby se stalo násilím; ale já myslím, že se to obyčejně stává se souhlasem dotyčného. Ono je možné, že ten člověk umí létat. Nezdálo se vám někdy, že lítáte? To se člověk jen tak drobet odrazí nohou, a už se vznáší... Někteří letí jako balón, ale já, když ve snu lítám, se musím chvílemi odrážet nohou od země; já si myslím, že to dělají ty těžké šaty a šavle. Třeba ten člověk usnul a ve snu začal létat. Ale to není zakázáno, pane. Ovšem na frekventované ulici by ho musel strážník napomenout. Nebo počkejte, třeba to byla levitace, oni spirítisté věří na levitaci, ale spirítismus taky není zakázán. Mně

říkal nějaký pan Baudyš, že to sám viděl, jak médium viselo ve vzduchu. Kdopak ví, co na tom je.” “Ale pane,” řekl pan Rybka káravě, “snad tomu nevěříte! To by přece bylo takové porušení přírodních zákonů –” Pan Bartošek pokrčil těžkomyslně rameny. “Pane, to já znám, lidé překračují všechny možné zákony a nařízení; kdybyste byl policajt, tak byste o tom věděl víc...” Komisař mávnul rukou. “Já bych se nedivil, kdyby porušili i přírodní zákony. Lidi jsou velká pakáž, pane. Nu, dobrou noc; ono to zebe.” “Nevypil byste tadyhle u mne sklenici čaje... nebo slivovice?” navrhl pan Rybka. “Proč ne,” bručel komisař melancholicky. “To víte, v téhle uniformě nemůže člověk ani do hospody. Proto policajti tak málo pijí.” “Záhada,” pokračoval sedě v lenošce a dívaje se zamýšleně, jak mu taje na špičce boty sníh. “Devětadevadesát lidí by šlo podle těch šlápějí a ničeho by si nevšimli. A vy sám si nevšimnete devětadevadesáti věcí, které jsou zatraceně záhadné. My víme starou belu, co všechno je. Jenom některé věci nejsou záhadné. Pořádek není záhadný. Spravedlnost není záhadná. Policie taky není záhadná. Ale každý člověk, který jde po ulici, už je záhadný, protože na něho nemůžeme, pane. Jakmile něco ukradne, tak přestane být záhadný, protože ho zavřeme, a je to; aspoň víme, co dělá, a můžeme se na něho kdykoliv podívat takovým okýnkem ve dveřích, víte? Prosim vás, tihle novináři třeba píší „Záhadný nález mrtvoly!“ Co je na takové mrtvole záhadného? Když ji dostaneme my, tak ji změříme a ofotografujeme a rozřežeme; my známe každou niť, co na ní je, víme, co posledně jedla, nač zemřela a kdesi cosi; mimoto víme, že ji někdo zabil nejspíš pro peníze.